

زنجیره‌ی چیمو که قورناییه کان
(1)

که شتی رزگار بهون

مندى اقرأ التقلى

www.igra.afhamontada.com

و / زانا کریم

ن / عاطف عبدالرشید

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.afhamontada.com

زنجیره ی چیرۆکه قورئانیه کان

(1)

که شتی رزگار بوون

ن/عاطف عبدالرشید

و/زانا کریم

بسم الله الرحمن الرحيم

ناوې زنجيره: زنجيره ي چيرۆكه قورنانيه كان

ناوې پهرتوك: كهشتى رزگار بوون

نوسينى: عاطف عبدالرشيد

وهرگيرانى: زانا كريم

تيراژ: ۱۰۰۰ دانه

تايپ و ديزاين: كوؤمپويتنه ياد

ژماره ي سپاردن: ژماره ي (۱۳۸۰) ي سالى (۲۰۰۹)

له بلاؤكراوه كانى كتيبخانه ي (مه دوى)

هه وليئر/ بازارى پوښنبيرى

صافى چاپ پاريتراوه بو وهرگير

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ده ستپیک

خوای گه وره و میهره بان دروستکاری ئه م بونه وهره یه، و
به پریوبه ری هه موو ئه و شتانه یه که له ناو ئه م بونه وهره دایه، و
ئاگاداریشه به سهر هه موو یاندا، له قورانی پیروژدا چه ندین
به سهرهات و چیرۆک هاتوو که باس له ده سه لآت و گه وره یی
خوداوه ند ده کهن، به و شیوه ی که خوای گه وره هه رشتیکی بویت
ده یکات، به جوړیک که فه رمانی پیکرد ببه (کن) ئه ویش یه کسه ر
ده بیئت (فیکون).

که شتی پیغه مبه ر نوحیش (سلأوی خوای له سهر بیئت) یه کیکه
له و چیرۆکانه ی که قسه ئه کات ده رباره ی ده سه لآتی خوای گه وره،
وه هه و آلمان پی ئه دات که چو ن خوای به ده سه لآت بی باوه رانی
له ناو بردوو نو قمی ئاوی کردن، وه له به رامبه ریشدا ئیماندارانی
رزگار کرد و سه رفرازی دنیا و دوا روژی کردن، ئاله م په رتوو که دا
ده زانین و فی رده بین به سه رهاتی نوح و په ند و ئاموژ گاری لی
وه رده گرین، وه ئه م چیرۆک به مانی روون ده کاته وه که ده سه لآتی
خوا چه نده گه وره و فراوانه وه به مانی روون ده کاته وه که
سه رفرازی و براوه یی و به خته وه ری ته نها له گو پرایه لی خوای
گه وره دایه...

پیاوه چاکه‌کان

خوای په‌روه‌ردگار مروّقی دروست کردووه، وه ته‌ن‌ها ئه‌ویش
ریزی لی ناوه، به جوړیک که به‌ریزی کردووه به‌سه‌ر
دروست‌کراوه‌کانیدا، وه ناز و نیعمه‌تیکی زووری رشتووه به‌سه‌ر
ئاده‌میزاددا، چ به نه‌ینی بیّت یاخود به ئاشکرا، وه په‌روه‌ردگار
هه‌موو کات چاکه‌ی ده‌ویّت بوّ به‌نده‌کانی و، ده‌یه‌ویّت به تاک و
ته‌ن‌های بی‌هرستین و به چاکیش بیناسین، خوای بالآده‌ست
ده‌فرمویت:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ الذاریات (۵۶)

واته: بیگومان من په‌ری و ئاده‌میزادم دروست نه‌کردووه
ته‌ن‌ها بوّ ئه‌وه نه‌بیّت که من بی‌هرستن و فرمانیه‌ردارم بن.
وه پیغمبه‌ر ئاده‌میش ئه‌م راستیه‌ی ده‌زانی بوّیه خو‌ی و
مندآله‌کانی ته‌ن‌ها خویان ده‌په‌رست، وه له ژیانیدا هیچ هاوتاو
هاوه‌لیکیان بوّ خوا برپار نه‌دا، تا ئه‌وه‌ی که مردن و گه‌رانه‌وه بوّ
لای خوای خو‌شه‌ویست، پاش (۱۰) سه‌ده دوا‌ی ئاده‌م (سه‌لامی خوای
لیبیّت) پنج پیاوچاک و پیاوباش هه‌لکه‌وتن که پیا‌ن ده‌وترا:

{ ۱. وه د ، ۲. سوواع ، ۳. یه‌غوس ، ۴. یه‌عوق ، ۵. نه‌سر }

ئهمانه له ناو خه‌لکی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا ناسراو بوون به که‌سانی

خواناس و پاریزکار و بهندانی چاکی خوای گه وره، وه هه موو خه لکی
 ئهوانی خوشده و یست و گوپرایه لی ئهوان ده بوون و هه موو کات
 شوینکته و تهی ئهوان ده بوون، به لام له ناکاودا روداو یکی دلته زین
 روی دا له ناو خه لکیدا، ئه ویش بریتی بوو له مردنی هه ر پینجیان،
 خه لکی به مردنی ئهوان زور بی تاقهت و په ریشان و غه مبار بوون.

ب ت په رستلی

شهیتان له کاتی مردنی ئه و پیاوه چاكانه دا به فرسه تی زانی و
 خه ته ره و خه یالی خرابی کرده ناو دله کانیانه وه و فه رمانی پیکرد
 که بچن په یکه ره له شیوه ی ئه و پینج پیاوچا که دا بتاشن بو ئه وه ی
 هه رگیز ئهوانیان له بیر نه چیته وه و هه موو کات له به رچاویاندا
 بیست، ئهوانیش وه سه وه سه که ی شهیتانیا ن قبول کرد و له سه ره
 شیوه ی ئه و پیاوچاكانه دا پینج په یکه ری گه وره بان دروست کرد،
 له سه ره ره یه کی له و بتانه ش ناوی یه کی له و پینج پیاوه چا که شیان
 نوسی، روژ به روژ هیواش هیواش شهیتان به ره و گومرایی ده بردن،
 هه ره وه کو چون وه ختی خو ی ویستی ئاده م و کوره کانی گومرا بکات
 هه ر به وشیوه یه ش ده یویست خه لکی ئه و ناوچه یه ش گومرا و
 سه رلیشیواندن بکات، وه ده یویست بیانات به ره و ریگی بیباوه ری
 و هاوه لدانان بو خوای گه وره، چونکه پی و ابو و که ئاده م بوو به

هۆکاری ئهوهی که خوا له رحمهت و میهرهانی خۆی دووری
 خستهوه، له کاتیکیدا خۆی به گهوره زانی و سوختهی بۆ ئادهم
 نهبرد، پهروهردگاریش پێی فهرموو: ﴿قَالَ يٰٓاٰیْلَیْسُ مَا لَکَ اَلَّا
 تَکُوْنَ مَعَ السَّٰجِدِیْنَ﴾ الحجر (۳۲)

واته: ئه‌ی ئیبلیس ئه‌وه بۆ له‌گه‌ڵ کڕنووش به‌راندا نیت؟
 به‌لام شه‌یتانی خۆی به‌ زل زان له‌ وه‌لامدا وتی: ﴿قَالَ لَمْ
 اُکُنْ لَّا سَجَدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلَٰصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُوْنٍ﴾ الحجر
 (۳۳)

واته: من ئه‌وه‌نده (نزم و بچوک) نه‌بووم کڕنووش به‌رم بۆ
 به‌شه‌ریک که تۆ دروستت کردووه له‌ قورپکی وشک که پێشتر
 قورپکی ره‌شباو و ترشاو بووه؟!

به‌م شیوه‌یه‌ په‌روهردگاریش له‌ رحم و به‌زه‌یی خۆی دووری
 خسته‌وه و ده‌ری کرد و پێی فهرموو ﴿قَالَ فَاخْرِجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ
 رَجِیْمٌ ۝۶ وَاِنَّ عَلَیْكَ اَلَلْعَنَةَ اِلٰی یَوْمِ الدِّیْنِ﴾ الحجر (۳۵-۳۶)

واته: که‌واته‌ ده‌رچۆ چونکه‌ به‌راستی تۆ نه‌فرین لیکراویت،
 به‌راستی نه‌فرینی خوات به‌رده‌وام له‌سه‌ره‌ هه‌تا رۆژی دوا‌یی.

ئالپرەدا شەیتان بەلینی دا ھەرچی نەوہی ئادەم ھەبە ھەلیان
خەلەتینی و لە خستەیان بەریت و ریکای راست و ریکای چاکیان لی
ون بکات، تەنھا کەسانی دلسۆز و بۆ خوا سوختاو نەبیت کە
ناتوانیت بەسەریندا زال ببیت، پەرورەدگارمان بۆمان دەگیرێتەوہ
کە شەیتان وتی ﴿قَالَ رَبِّ مِمَّا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ﴾

الحجر ٣٩-٤٠

واتە: ئیبلیس ابە بوغز و ھەسادەتەوہ وتی: پەرورەدگارم،
مادەم بە ھۆی ئەو ئینسانەوہ منت سەرلیشیواو کرد شەرت بیت
لە زەویدا ھەموو گوناھ و لادان و تاوانیکیان لا جوان و شیرین کەم
و ھەر ھەموویان سەرلیشیواو و سەرگەردان بکەم، بیجگە لە
بەندەدلسۆز و پوختەکانی خۆت نەبیت (چونکە دلیان بە باوہر بە تۆ
و بە یادی تۆ ئاوەدانە، ھەول و کوششی من بۆ ویل کردنیان
ناکامە).

بەم شیوەیە شەیتان چوو بۆ لای ئەو گەلە و رۆژ بە رۆژ
وہسوہسە و خەیاڵی خراپی دەخستە دلەکانیانەوہ، بە بەلگە
ئەوہی دەیوت: ئەمانە کەسانیکی پیاوچاک بوون و کردەوہکانیان
زۆر چاک بووہ و ھەرگیز لە ژبانیاندا سەربەرپچی خوایان نەکردووہ و
تەنھا خوایان پەرستووہ و، بە ئەو تەبیین تەنھا بۆ ئەکرد، وەکو بلی

شه‌یتان خه‌ریکی ئاموژگاری خێر بوو بۆیان، به‌لام له‌ژێر ئه‌و
 وه‌سه‌سه‌نه‌یدا چه‌ندین مه‌به‌ست و نیازى گلاو و پیسی هه‌بوو، وه
 له‌ راستیدا له‌ ریگای ئه‌و وه‌سه‌سه‌ و خه‌ته‌رانه‌یه‌وه چه‌ندین
 ده‌رگای شه‌ر و خراپه‌ی به‌ رووی ئه‌و خه‌لكه‌دا كرده‌وه، تاكو
 كو‌مرايان بكات و وایان لی به‌سه‌ر بپینیت كه‌ سه‌رپیچی خوای
 گه‌وره‌ بکه‌ن، سه‌رپیچییه‌كى زۆر زۆر گه‌وره‌ كه‌ ئه‌ویش شه‌ریك و
 هاو‌هل دانان بۆ خوا، پاش ئه‌وه‌ی خه‌لكی په‌یكه‌ره‌كانیان له‌ سه‌ر
 شیوه‌ی پیاو چاكه‌كاندا دروست كرد زۆر كات هه‌بوو سه‌ردانی ئه‌و
 په‌یكه‌ره‌نه‌یان ده‌كرد له‌ لای په‌یكه‌ره‌كاندا داده‌نیشتن و هه‌موویان
 ده‌كه‌وته‌ باسی ئه‌و پیاو باشانه، وه‌ قسه‌یان ئه‌كرد له‌ باره‌ی ئیمان
 و خواناسی و پارێزگاریانه‌وه، به‌م جو‌ره‌ ئه‌و خه‌لكه‌ ماوه‌یه‌كى زۆر
 له‌سه‌ر ئه‌م شیوازه‌ به‌رده‌وام بوون، پاش ئه‌وه‌ی ئه‌م كو‌مه‌له‌ مردن
 و دونیا‌یان به‌جی‌پیشت، شه‌یتان هه‌ر وازی له‌و قه‌ومه‌ نه‌ه‌ینا و
 هه‌موو كات ده‌یویست وایان لی‌بكات كه‌ هاو‌هل بۆ خوا دابنن، ئه‌وه
 بوو كاتیك منداڵ و نه‌وه‌كانیان گه‌وره‌ بوون ئه‌وان زیاتر و زیاتر
 رێزبان له‌ په‌یكه‌ره‌كان ده‌گرت و به‌گه‌وره‌یان داده‌نان، له‌م كاته‌دا
 شه‌یتانی‌ش به‌ هه‌لیكى زۆر چاكی زانی و خه‌ته‌ره‌و خه‌یالی ده‌خسته
 ناو دله‌كانیا‌نه‌وه و پێی ده‌وتن: باو و باپیرانتان ئه‌م په‌یكه‌ره‌نه‌یان
 ده‌په‌رست بۆیه‌ پێویسته‌ ئێوه‌ش وه‌كو ئه‌وان بیانه‌پرستن و زیاتر
 له‌وان رێز و قه‌دریان بگرن.

ئالپروە خەلکی دەستیان کرد بە پەرستنی ئەو پەیکەر و بتانە،
 ئا ئەمەبوو بۆ یەکەم جار بت پەرستی لەسەر زەویدا کرا و بۆ
 یەکەم جار غەیری خوا بە خوا زانرا و سوجدەی بۆ برا، هەموو
 خەلکەکان لە ریی وەسوەسەکانی شەیتانەووە ئەو پینچ پەیکەرەیان
 کرد بە هاوێلی خودا و گومانیان وابوو کە بەندایەتی کردن بۆ ئەم
 بتانە هۆی نزیک خەرەوێانە لە خوای گەورە، بۆیە هەموو کات
 کێنوش و سوجدەیان بۆ دەبردن و بە چوار دەوریاندا دەسپرانەووە
 و تەوافیان دەکردن و هەرچی ئاژەلی چاک و باش بواوە بۆیان
 دەکردن بە قوربانی، چونکە بە گومانی خۆیان پێیان وابوو
 چاکەکردن بەرامبەر ئەم پەیکەرە هۆی نزیک بوونەوێانە لە
 خوای گەورە.

روژ بە روژ شەیتان زیاتر دلی خوش دەبو پێیان، وە هەموو
 کات هەولێ دەدا زیاتر خۆشەویستی و گەورەیی بتهکان لەناو
 دلیاندا بچینی، ئەم کارەیشی کرد و تیایدا سەرکەوتوو بوو، بە
 جوړیک کە خەلکەکانی هیئایە قەناعەت و بیروباوەرێک کە
 بۆچونیان وابوو کە نەخێر ئەم پەیکەرە خوا گەورەکانن و هەموو
 کار و بارێک بە دەست ئەمانە، مردن و ژیان، رزق و خێر و شەر
 و... هەمووی لە لایەن ئەمانەووە فەرمانی بوونی یان نەبوونی
 دەدرێت.

وه به وهسوهسهکانی پئی دهوتن: ئهم پهیکهراڼه دهوتوان
ههموو بهلاو موسیبهتیك بگهړینهوه و رهددی بکهڼهوه، وه
هوکاری نهبوونی هر بهلایهك له چاکه ی ئهمانهویه.

بهم شیویه ئه و خهلكه دهستیان دایه بتهپرستی ئه و پینج
پهیکره و شهو و روژ به دیاریانهوه خوځان خهريك دهکرد به
کړنوش و سوجه و لالانهوه و پارانهوه لیان، وه ههرچی خواردنی
خوش و بهتام ببویه دهیانینا و له بهردهمی ئهواندا دایان دنا،
وه ههرچی ئازهلی چاك و باشیان چنگ بکهوتایه دهیانینا و
له بهردهمی ئه م بتانهدا دهیانکرد به قوچی قوربانی.

ئاوا بهم جوړه شیتان فیلی لی کردن و گومرایی کردن و له
خوای تاک و تنها و بیهاوهل ویلی کردن.

یه کهم نیردر او

پاش ئه وهی خه لکه که بهم شیوه یه دهستیان کرده پهرستنی
 غهیری خوا خوا ی گه ورهش پیغه مبهریکی بو ناردن که ناوی (نوح) بوو
 سلاوی خوا ی لی بی، ئه م پیغه مبهره بانگی کردن بو ئیمان هیئان و
 پهرستنی خوا ی تاک و نهها، وه بانگی ده کردن تا وه کو هاو هل و
 هاوتا بریار نه دهن بو پهره ردگار، و فرمانی پی ئه کردن که دوور
 بکه ونه وه له سوژده بردن بو ئه و بتانه و خو یان به دوور بگرن له
 قوربانی کردن بو یان و تهواف کردن به ده وریاندا، وه هه موو کاتی
 پی دهوتن:

﴿قَالَ يٰ قَوْمِ اِنِّى لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢١﴾ اَنْ اَعْبُدُوا اللّٰهَ
 وَاتَّقُوْهُ وَاَطِيعُوْا ۖ﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُخْرِجْكُمْ اِلَىٰ اَجَلٍ
 مُّسَمًّى ۚ اِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ اِذَا جَآءَ لَا يُؤَخَّرُ ۚ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٢﴾﴾

نوح (۲-۱۴)

واته: ئه ی قهوم و هوژ و گهلم من بیگومان بیدار که ره وه یه کی
 ئاشکرام بو تان، داواتان لی ده کهم که هه ر خوا بپهرستن و له
 خه شم و قینی خوتان بپاریزن و فرمان بهرداری منیش بن، ئه و کاته
 خوا له گونا هه کانتان خو ش ده بییت و ده تانه یلینه وه بو کاتیکی دیاری

کراو، ییگومان کاتی دیاریکراوی خوا وهختیک پيش دیت، به هیچ شیوهیهک دواناکهویت ته گهر بتانزانیایه.

بهم جوړه نوح ههموو کات سوور بوو لهسهر ئهوهی که له بیباوه‌ری و نه‌زانی ده‌ریان بی‌نیټ و بیانبات به‌رهو ریگای زرکاری و سهر‌فرازی، وه ئه و هیچ شتیکی له‌وان نه‌ده‌ویست ته‌نہا خیر و چاکه‌ی ئه‌وان نه‌بیټ، وه زوړ به سوړ و نهرم و نیانی و میهره‌بانی گفتوگو‌ی له‌گه‌ل ده‌کردن و، به ههموو هوکار و ریگایه‌ک بانگی ده‌کردن و زوړ به په‌روشییه‌وه پی ده‌وتن ﴿يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾

الأعراف: ۱۵۹۱

واته: ئه‌ی گه‌ل و هوژم ئیوه ههر خوا بیه‌رستن، چونکه جگه له‌و زاته خوایه‌کی تر‌تان نییه، به‌راستی من ده‌ترسم له روژیکي گه‌وره‌دا توشی به‌لاو سزایه‌کی زوړ سه‌خت ببن.

وه نوح پیغه‌مبه‌ر سلاوی خواي لی‌بیټ له‌ناو ئه و خه‌لکه‌دا ناسراو بوو به که‌سیکی ده‌ست پاک و راستگو و ئه‌مین، وه ههر‌گیز داوای مال و سامان و پله و پایه‌ی لی نه‌ده‌کردن له به‌رامبه‌ر ئه و قسه خیرانه‌دا که بو‌ی ده‌کردن، به‌لکو دروشم و ئامانجی ته‌نہا و

ته‌نهایی ته‌ن‌ها خوا بوو، ده‌یفه‌رموو ﴿وَيَقَوْمٍ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ

مَالًا إِنَّ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ هود (۱۳۹)

واته: ئه‌ی خزمه‌کانم (خو من) له بری ئه‌م بانگه‌واز و
ئامۆزگاریانه‌م داوای هیچ مال و خه‌رجیتان لی ناکه‌م، کری و
پاداشتم ته‌ن‌ها لای خوایه.

وه پیغه‌مبه‌ر نوح سلاوی خوای لیبی هه‌موو کات هانی ده‌دان
که بیر بکه‌نه‌وه له دروستکراوه‌کان، تاوه‌کو بو‌یان ئاشکرا بییت که
هه‌موو شته‌کان که‌سیک هه‌یه دروستی کردوون و به‌ر‌پوه‌یان
ده‌بات، وه هه‌موو کات پیی ده‌وتن:

بیر بکه‌نه‌وه له بونه‌وه‌ر و ئه‌وه‌ی تییدایه به چه‌ندین شیوه و
شیواز، ده‌یویست وایان لیبکات که به عه‌قل و ژیری و
بیرکردنه‌وه‌ی زوریان خوای تاقانه‌یان پی ئاشنا بکات، وه پی
ده‌فه‌رموون:

﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾ ﴿وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا﴾ ﴿١٥﴾

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٦﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ

فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٧﴾ وَاللَّهُ أُنْتَبَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ

نَبَاتًا ﴿١٨﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ

جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بَسَاطًا ﴿١٣﴾ لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿١٤﴾ نوح

(۱۳-۱۴)

واته: ئه‌وه چیتانه ئیوه قه‌دری خوا نازانن، بۆ ریزی بۆ دانانیڭ
و لئی ناترسن خۆ ئیوه پێشتر نه‌بوون، ههر خوا خۆی به‌ چه‌ند
قوناغدا ئیوه‌ی تیپه‌راند و دروستی کردن، ئایا سه‌رنجتان نه‌دا چۆن
خوا هه‌وت چين ئاسمانی دروست کردوه؟! مانگی کردۆته‌ روناکی
تیایاندا و خۆریشی داگیرساندوه، ههر خوا ئیوه‌ی له‌ خاکی زه‌وی
به‌دیپناوه و پیی که‌یاندوون.

باشان ده‌تانمړینیت و ده‌تانخاته‌وه ناوی، ههرکاتیش بیه‌ویت
ده‌رتان ده‌هینیته‌وه، ههر ئه‌و خوايه زه‌وی بۆ راخستوون اچۆنتان
بویت و بوچیتان بویت به‌ده‌ستانه‌وه دیت تا به‌ (ئاره‌زووی خۆتان)
پیایدا بگه‌رین له‌ ریگه‌ فراوانه‌کاندا.

ئابه‌م شیوه‌ جوانه، به‌م قسه‌ گه‌وره و به‌نرخانه‌ بانگه‌وازی
ده‌کرد بۆ لای خوای گه‌وره، چونکه‌ نوح ئه‌وه‌ی ده‌زانی که‌ ته‌نها
خوا شایه‌نی په‌رستن و قوربانی بو‌کردنه، وه‌ ده‌یزانی هه‌موو
دروستکراوه‌کانیش مو‌لکی ئه‌و خوايه‌ن و پێویسته‌ هه‌مووشیان ههر
خوا بپه‌رستن.

بېباوهری و سهرسه قتی

پېغمبر نوح (سلاوی خوی لیبیت) بهردهوام بانگی گهل و
 هوژه کهی ده کرد بو پرستنی خوی تاک و تنها و خودوور
 خسته وه له هاوهل و شهریک قهراردان بوی، بهلام ئهوان پشتیان
 ده کرده نوح و گویان نهدهدا به قسه بهسوود و پر واناکانی، له
 هر شوینیکیشه وه نوحیان بدیبایه رایان ده کرد و لی دوور
 ده که و تنه وه، پو شاکه کانیان دهدا به سهر و چاویاندا و دهسته کانیان
 ده خنیه ناو گوینکانیانه وه و روویان وهرده گیرا له نوح تاوه کو
 به قسه ی خویان وازیان لی بهینیت، بهلام پېغمبر نوح سلاوی
 خوی لیبیت هیچ کات بی ئومید نه بو له هیدایهت دانیان، بویه
 شه و روژی خسبووه سهر یهک و له ئاشکرا و له نهینیدا بانگی
 ده کردن بو لای خوا و، خه لوه تی له گهل پهروه ردگاردا ده کرد و
 ده یه رموو ﴿رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿١﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ
 دُعَاءِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٢﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا
 أَصْبَعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا
 اسْتِكْبَارًا ﴿٣﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا ﴿٤﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَتُ لَهُمْ
 وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٥﴾﴾ نوح ۵۱-۸۹

واته: په‌روه‌ردگارا من به شه‌و و به‌رؤژ بانگی قه‌وم و گه‌له‌که‌م کرد (بؤ‌یه‌کخواناسی و پاریزکاری) که‌چی بانگه‌وازه‌که‌ی من هیچی زیاد نه‌کرد، ته‌نہا را‌کردنیان نه‌ییت، به‌راستی من هه‌موو جاریک که بانگه‌وازم ده‌کردن تا لیان خو‌ش بییت، په‌نجه‌یان ده‌خسته گویچه‌یانه‌وه تا نه‌یستن، جله‌کانیان به‌سه‌ر خو‌یاند اده‌دا تا نه‌میین، زؤر گه‌رم بوون له‌سه‌ر بی‌باوه‌ری و خو‌یان به‌زل ده‌زانی و لوتبه‌رز بوون، پاشان من به ئاشکرا بانگم ده‌کردن و اوتارم بؤ‌دان، ئینجا من به روونی و بی‌پرده هه‌موو شتی‌کم بؤ‌باس کردن، هه‌ندی‌جاریش به نه‌ینی قسه‌م بؤ‌ده‌کردن ا‌تاکه‌تاکه و خیزانه‌کانیان).

بهم شی‌وه‌یه نوح له‌سه‌ر ئهم حال و باره‌ی به‌رده‌وام بوو، وه هه‌ر بانگی ده‌کردن بؤ‌خواناسین، به بی‌هیچ دوودلی و بی‌ئومیدیه‌ک (۹۵۰) سال بانگی کردن بؤ‌پهرستنی خ‌وای گه‌وره، وه هه‌ر کاتی‌ک گه‌له‌که‌ی روویان لی‌وه‌رگیرایه ئهو کۆمه‌لی‌ک ری‌گاو هو‌کاری تری ئه‌گرت‌ه به‌ر، تا‌وه‌کو وایان لی‌بکات ئیمان به‌یین به خ‌وای تا‌قانه، زؤر به می‌هره‌بانی و به‌سو‌زی گفتو‌گۆی له‌گه‌ل‌دا ده‌کردن، زؤر به هیمنی و له‌سه‌ر‌خو‌یه‌وه له‌گه‌لیاندا هه‌لسو‌که‌وتی ده‌کرد، چونکه ده‌یزانی ئه‌رکی سه‌رشانی بریتی‌یه له‌شاره‌زا کردنیان بؤ‌سه‌ر ری‌گه‌ی جوان و بلندی ئیسلام، وه دووریان بخاته‌وه له‌پهرستنی به‌ته‌کان و، نزیکیان بخاته‌وه له‌خ‌وای می‌هره‌بان

و به‌ندایه‌تی کردنی تاک و ته‌نهایی بۆ ئەو، بە‌لام ئەوان روژ به روژ
 بۆ باوه‌ری و کەلله ره‌قییه‌که‌یان زیادی ده‌کرد و هه‌موویان
 کۆده‌بوونه‌وه و به‌رامبه‌ر به‌و پی‌غه‌مبه‌ره دڵسوژه راده‌وه‌ستان و
 دوژمنکارییان به‌رامبه‌ر ده‌نواند و گالته‌یان پێ ده‌کرد، وه
 هه‌مووکات له‌گالته‌کانیاندا پێیان ده‌ووت: ئەو که‌سانه‌ی که
 شوینکه‌وته‌ی تۆن و ئیمانیا به‌ تۆ هێناوه که‌سانی لاواز و هه‌زار و
 داماون، وه هه‌یج که‌سیکی ده‌وله‌مه‌ند و خاوه‌ن رێز و پله و پایه
 دوا‌ی تۆ ناکه‌وێت، وه ده‌وله‌مه‌نده‌کان پێیان ده‌وت:

﴿مَا نَرٰكَ إِلَّا بَشْرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرٰكَ أَتَّبَعَكَ إِلَّا
 الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِّىَ الرَّأْيِ وَمَا نَرٰى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ
 فَضْلٍ بَلْ نَنْظُرُكُمْ كَذِبِينَ﴾ هود ۱۷۱

واته: ئێمه تۆ ته‌نها وه‌ک یه‌کیک له‌ خۆمان ده‌بینین و نابینین
 ئەوانه‌ی شوینی تۆ که‌وتوون جگه له‌وانه‌ی که هه‌زار و
 داماو‌ه‌کانه‌ن و دوورین نین و ژیریان که‌مه و ساده‌ن، هه‌روه‌ها
 نابینین ئێوه هه‌یج شتیکی زیاترتان به‌سه‌ر ئێمه‌دا هه‌ییت، به‌‌ل‌کو
 ئێمه وا‌گومان ده‌به‌ین ئێوه درۆزن.

پاشان ئهو كۆمهله بېباوهړه داوايان له نوح كړد كه ئهو فهقير
و ههژارانه له خوى دوور بخاته وه و دهر يانېكات، پېغه مېهر نوحيش
پيى وتن:

﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ الشعراء (۱۱۴)

واته: من هرهگيز ئيمانداران دهر ناكمه و ادليان نائيشينم!
بهم شيويه بېباوهړان هموو كات نوحيان تۆمه تبار ئه كړد به
قسه ي ناشرين و بى مهعنا، جاريك پيان دهوت ئه مه گومرايه
﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ الأعراف (۶۰)
واته: دهسته ي دهمسه لاتدارى قه ومه كه ي وتيان: به راستى ئيمه تۆ
له نيو گومرايه كه ي ئاشكرادا ده بينين، وه جاريكيش تۆمه تباريان
ده كړد به وه ي كه كه سيكى دروژنه، ياخود كه سيكى شينته، به لام
پېغه مېهر نوح ادرودى خوى له سهر بيتا هموو كات ئارامى
ده گرت له بهرامبه رى هموو قسه ناخوشه كانياندا، ته نانه ت
هاوسه ره كه ي خوى به خه لكى دهوت برى و پى مه كنه چونكه
كه سيكى ناته واوه و من زانام به نه پييه كاني، وه هر كاتيكيش
بيزانيايه كه سيك ئيماني پى هيئاوه خيرا ده چوو بو لاي و پيى دهوت
پاشگه ز به ره وه چونكه نوحى هاوسه رم كه سيكى ناته واو و شينته وه
ته نانه ت كوره كه ي خوى ئيماني پى نه هيئا و باوكى به ناته واو ده دا
له قه له م...

بەم شىۋەيە رۆژ بە رۆژ كەلە رەقى و دوژمنايەتپان بەرامبەر
 بەو پىغەمبەرە خوشەويستە زيادى دەکرد و زياتر دل رەقتەر
 دەبوون بەرامبەرى، پىغەمبەر نوحىش (سلأوى خاى لەسەر بىت)
 خەرىك بوو بى ھىوا و بى ئومىد دەبوو، پەرورەدگارپىش نىگای بو
 کرد و پىي فەرموو ﴿وَأَوْحِ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَن يُؤْمِنَ مِن
 قَوْمِكَ إِلَّا مَن قَدْ ءَامَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ ھود

(۱۳۶)

واتە: (سەرەنجام) وەحى و پەيامى خوا رەوانە کرا بو نوح كە
 چاك بزانه بەراستى ھەرگىز كەسىتر بپراوا ناھىيىت لە قەومەكەت
 جگە لەوھى كە بەراستى ئيمانى ھىناوہ، كە وابو خەفەت بار مەبە
 بەو كەردەوہ ناشرىن و ناپەسەندانەى ئەنجاميان دەدا.

ئەوہ بوو بەم شىۋەيە نوح ھەر چەندى قسەىبو دەکردن و
 ئامۆزگارى دەکردن ھىچ سوود و قازانجىكى نەبوو، تا ئەوہ بوو
 ھەرەشەى كوشتن و بەردبارانيان لى کرد ﴿قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهِ

يَنُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾ الشعراء (۱۱۶)

واتە: وتیان ئەى نوح ئەگەر كۆل نەدەيت و كۆتايى بەم
 باسانە نەھىيىت بەراستى لە رەجم كراوان دەبييت و ابەردبارانت
 دەكەين.

ئەوہ بوو پیغمبەر نوحیش (سلادی خوای لەسەر بیټ) نزی
 کرد و فەرمووی ﴿رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَيَّ الْأَرْضَ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا
 ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا
 كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ آغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا
 وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا﴾ (نوح ۲۶-۲۸)

واته: پەرورەدگارا هیچ کەسیک لە بێ برۆیان لەسەر زهویدا
 مەهێڵە و تۆویان بېرە، چونکە بەراستی ئەگەر تۆ وازیان لی بێنیت
 هەرچی بەندهکانی تۆیە گومرای دەکەن و کەسیشیان لی نابێت (لە
 ئەوێ تازە) مەگەر خراپەکار و تاوانکار نەبێت، پەرورەدگارا لە
 خۆم و دایک و باوکم و ئەوانە خوشبە کە دینە مالم بە ئیمان و
 باوەڕەوه، هەرۆهە لە ئیماندارانی پیاو و ئیماندارانی ئافرەتیش
 خوشبە، ستمکارانیش تەنیا تیاچوون نەبێت هیچی تر نەکەیتە
 بەشیان.

دروست کردنی که شتییه که

پاش نزاکی نوح که داوای کرد له خوای گه وره که بی
بروایان له ناو بیات پهروه ردگاریش فرهانی کرد به نوح که
که شتییه کی گه وره دروست بکات له تهخته و دار، وه له هه موو
دروستکراویک نیرو و مییه کی تییکات، نوحیش گوپرایه لی
فرمانه کی پهروه ردگاری کرد و له گهل ئه و که سانه دا که بروایان
پی هینابوو دهستیان کرد به دروست کردنی که شتییه کی گه وره تا
ئه وهی لیبونه وه، پاشان له هه موو دروستکراویک نیرو مییه کی
تیکرد، لهم کانه دا بیبروایان ئه هاتن و پیده کهنین بهم ئیشه ی نوح
و گالته یان پی ده کرد و به سوکایه تی کردنه وه ده یانوت ﴿يَنُوحُ﴾
قَدْ جَدَلْنَا فَأَكْثَرَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنْ

الصّٰدِقِيْنَ ﴿١٢١﴾ هود ۱۲۱

واته: ئه ی نوح به راستی زور له سه ری چوویت و زیاد له
پیویست بهر بهر هکانی و شه ره قسه ت له گهل دا کردین ده ی ئه و
سزایه مان بو بیینه که هه ره شه ی پی ده که یت و هه میشه باسی
ده که یت و ده مانتر سی نی پی، ئه که ر تو له راستگو یانی.

لافاوه که

ئیسنا کاتی سزای خواپیه بو ئه و نه ته وه سهر سهخت و بی
 باوه ره، پهروه ردگارمان فهرمانی کرد به زهوی که ئاو فرییداته
 دهروه و ئاو برژینیه سهر زهوی، وه فهرمانی کرد به ئاسمان که
 باران ببارینیت، بهم شیویه سزای خوا هات بو ئه و قهومه و ئاو له
 ئهرز و ئاسمانه وه به لیژمه و به خوهره دههاته دهروه و
 داده باری زور به توندی، تا ئه وه بوو هه موو مال و کولان و
 شوینه کانیان پر بوو له ئاو، ئه وسا ورده ورده ئاوه که له زهوی بهرز
 بوویه وه و که شتییه کهش زیاتر بهرز ده بوویه وه که نوح و
 ئیمانداره کان هه موویان له ناویدا بوون، لهم کاته دا نوحی میهره بان
 کوره کهی خوی بینی له ناو کومه له شه پولیکی ئاودا گیری خوارد بوو
 خهریک بوو ده خنکا، بویه هاواری لی کرد و فهرمووی ﴿أَرْكَبَ

مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ هود (۴۲)

واته: رو له گیان له گه له ئیمه دا سواریه له گه له بیباوه راندا مه به.
 به لام کوره کهی لهم کاته شدا هه ر سوور بوو له سه ر بیباوه ری
 و خو بهزل زانین بویه ونی ﴿سَعَاوَى إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنْ
 الْمَاءِ﴾ هود (۴۳)

واته: په نا ئه بهمه لای ئه و چيايه و ده مپاريزيت له م زريان و

ئاوه، نوحی به سوزيش زور خه می بوو بویه وتی:

﴿لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ﴾ هود (۴۳)

واته: (روڼه گيان) ئه مړو هيچ په ناده ريك نيه له ټوله و

خه شمی خوا که س پياړيزيت مه که ر که سيک خوا خوی ره می پی

بکات.

پاشان ئه وه بوو ئاوه که ئه وه نده بهرز بوويه وه که هه رچی که ژ

و کيوه کانیش هه بوو دايووشي و کورپه که ی نوحیش چووه ريزی

خنکاوه کانه وه و مرد، ئه وسا نوح که کورپه که ی بينی به و شيويه

سوز و به زه یی جولآ و وتی:

﴿رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ

الْحَكَمِينَ﴾ هود (۴۵)

واته: ئه ی په روه ردگارم کورپه که م له خيزانی من بوو، بيگومان

په يمانی توش راسته و توش زاناترين و دادپه روه رترینی

فه رمانړه وایانیت.

په روه ردگاريش وه لامي دايه وه و فه رمووی:

﴿يَنْسُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۚ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ هود (۴۶)

واژه: ثهی نوح بهراستی ثهو له خیزانی تو نه‌بوو، چونکه بهراستی ثهو کرداری چاک نه‌بوو، که‌وابوو داوای شتیکم لی مه‌که که زانیاریت له باره‌یدا نییه، بیگومان من ئاموژگاریت ده‌که‌م که کاریک نه‌که‌یت خوٚت بخه‌پته ریزی نه‌فامانه‌وه.

خیرا نوحیش داوای لی‌بوردنی له خوا کرد و وتی:

﴿رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ ۚ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ هود (۴۷)

واژه: ثهی په‌روه‌ردگارم بهراستی من په‌نا ده‌گرم به‌تو که داوای شتیک بکه‌م زانیاریم پی نه‌ییت، خو ئه‌گه‌ر لی‌م خو‌ش نه‌ییت و به‌زه‌ییت پی‌مدا نه‌یه‌ته‌وه ئه‌وه ده‌چمه ریزی خه‌ساره‌تمه‌ندانه‌وه. داوای ماوه‌یه‌کی که‌م خوای بالاده‌ست هه‌موو کافران و بی‌پروایانی له‌ناو برد و نو‌قمی ژیر ئاوی کردن، وه ئیماندارانی‌شی پارس‌ت و رزگاری کردن،

پاشان له لایهن خواوه فرمان کړا به زهوی و ناسمان و پښان

وترا:

﴿يَتَأَرْضُ أَبْلَعِي مَاءَكَ وَيَسْمَأُ أَقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقَضَى
الْأَمْرُ وَأَسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ^ط وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾

هود ٤٤

واته: ئهی زهوی ئاوه کهت با روځینهوه به ناخندا، ئهی
ناسمان: توش با بهس بیت و باران مہبارینه، ئیتر ئاوه که روځوو،
فرمانیش بهریکی و تهواوی نهجامدرا، کهشتیه کهش له سهر
کیوی اجودی (که له کوردستانی باکوره) وهستاو له نگره ګرت،
وترا: دهک دووری له بهزهیی خوا و تیاچوون بو بهرهی سته مکاران.
پاشان پیغه مبهړ نوح و هموو ئیمانداره کان دابهزینه سهر ئه و
زهویه و هموو گیانداره کانیشیان داګرت و ژیانیکی تازه یان
دهست پیکرده وه، ژیانیکی پر له خوشی و بهخته وه ری و، دوور له
بیبروایان و سته مکاران و، پر له برایه تی و دادپهروه ری و
خوشگوزهرانی، ژیانیک که ته نها خوی تیدا دهناسرا و غهیری خوی
تیدا به هیچ داده نرا.

پهروه ردګارا ژیانی خوش و پر له هیواش ببهخشیت به ئیمه
و، بمانپاریزیت له خه لکانی سته مکار و زالم و، ههردهم ثانی

ئىسلام له ھەموو شوپىنىك سەرکەوتوو و بالادەست بکەيت..
آمین... آمین

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

۲۰۹/۴/۸

والسلام علیکم و رحمة الله

زنجیره‌ی چیرۆکه قورنانبه کان

- 1- که‌شتی رزگار بوون چاپ کراوه
- 2- ووشتره خواییه‌که چاپ کراوه
- 3- یارانی ئەشکه‌وت چاپ کراوه
- 4- که‌نجینه‌کانی قاروون چاپ کراوه
- 5- گوێره‌که ئالتونیه‌که چاپ کراوه
- 6- کێوه باڵگرتووه‌که
- 7- خاوه‌ن فیه‌له‌کان
- 8- په‌پوی چاکه‌کار
- 9- خاوه‌ن ئاسمانیه‌که
- 10- مانگا سه‌یره‌که

چاوهروانی به‌شه‌کانی تری ئەم زنجیره یه‌بن .

انشاءالله

نیمه‌ش چاوهروانی دوعای خیرتانین .

زنجیره ی چیرۆکه قورئانیه کان

۱- که شتی رزگار بوون چاپ کراوه

۲- ووشتنه خوا بیه که چاپ کراوه

۳- یارانێ ئه شهوت چاپ کراوه

۴- که نهینه کانێ قاروون چاپ کراوه

۵- گوێره که ئالتونیه که چاپ کراوه

۶- کیوہ بالگر تووہ کہ

۷- فاوہن فیله کان

۸- پھ پوی چاکہ کار

۹- فوانہ ئاسمانیہ کہ

۱۰- مانگا سہ یرہ کہ

چاوہ پروانی بہ شہ کانی تری نہم زنجیرہ یہ بن

نیمہ ش چاوہ پروانی دوعای خیرتانی.

E-mail-faqezana@yahoo.com

لہ سہر ندرکی کتیبخانہ می جوی چاپکر اود
ہولیر - بازار می روشنی می